

[Fraenkel.]

har kunnet konstatere det. I England, der er det Land, der har størst Erfaring i dette Spørgsmaal og har de største Interesser at varetage i den Retning, er der i den senere Tid ydet ganske overordentlig store Beløb til Udvandring og til Organisation af og Kontrol med Udvandringen.

Jeg synes heller ikke om det nye Stykke, der er tilføjet i § 2. Jeg deler i nogen Grad det ærede Medlem Hr. Harald Jensens Mening. Jeg synes heller ikke, det er saa klart afattet. Jeg har ved Gennemlæsningen, ser jeg, sat Spørgsmaalstegn ved det, saa jeg er heller ikke ganske sikker paa, hvorledes det egentlig skal opfattes. Derimod deler jeg ikke det ærede Medlems Mening med Hensyn til, at man skulde i særlig Grad have lettet Udvandringsagenternes Stilling gennem Lovforslaget. Jeg synes tværtimod, man gaar dem noget nær, navnlig med Hensyn til, hvad de skal udrede af Afgifter; man maa jo erindre, at det er en Næringsvej, der, naar den bliver drevet paa en ordentlig Maade, er lige saa hæderlig som enhver anden. Men alt dette er jo Detailler, som vi vil komme til at tale om i Udvalget. Jeg skal ikke opholde Tiden her længere, men udtale Ønsket om, at det maa blive muligt at føre Lovforslaget igennem i Aar.

Povlsen: Jeg skal følge de foregaaende Taleres Eksempel og fatte mig kort, her er jo ingen Grund til nu atter at underkaste dette Lovforslag en udførlig første Behandling, da det jo allerede har været Genstand for en saadan. Det, som det kommer an paa, er nu, at den Udvalgsbehandling, som i forrige Samling blev afbrudt, snarest muligt kan blive genoptaget, for om det kunde blive muligt at gennemføre dette Lovforslag allerede i indeværende Samling. Den sene Fremkomst af Lovforslaget kan maaske vanskeliggøre dette, men jeg haaber dog, at det skal kunne lade sig gøre.

Jeg tror nemlig, at der i Virkeligheden i ikke ringe Grad er Brug for et Forslag som dette til Afløsning af vor i høj Grad forældede Udvandringslovgivning og til Videførelse deraf. Den nuværende Udvandringslov har allerede for længe siden holdt 50 Aars Jubilæum. Denne Lov gik i Virkeligheden kun ud paa at gennemføre visse Politiforanstaltninger, som tog Sigte paa at hindre, at samvittighedsløse Udvandringsagenter narrede Folk til at udvandre uden Hensyn til Mulighederne; tillige gik den ud paa at sørge for, at de sanitære Forhold, som man byder Udvandrere, og i det hele

taget de Forhold, man byder dem under Rejsen, var forsvarlige.

Det foreliggende Forslag gaar imidlertid et betydeligt Skridt videre, og den betydningsfulde Nydannelse med Hensyn til Udvandringen, der gennemføres, hvis dette Forslag bliver til Lov, er, som bemærket før, Oprettelsen af Udvandringskommissariatet med dets ledende Mand, Udvandringskommissæren, i Spidsen. Jeg vilde, som det ærede Medlem, der talte som Ordfører for Socialdemokraterne, ønske, at man kunde finde andre Benævnelser, baade for Institutionen og for Lederen deraf; det maa jo være en Opgave for det kommende Udvalg.

Det er naturligvis ikke dette Udvandringskommissariats Opgave at animere til Udvandring, og det glæder mig, at dette er saa afgjort slaaet fast i Lovforslagets § 23, hvor der netop staar, at Opgaven er

„under stadig Hensyntagen til Ønskeligheden af Udvandrelystnes Anbringelse indenfor Rigets egne Grænser . . . . . at yde danske Udvandrere fornøden Bistand“.

Det er jo givet, at det er altid et Tab, naar dansk Ungdom vandrer ud for at blive ude i det fremmede. (*Fraenkel:* Det er nu slet ikke givet!). Jo, det er der slet ingen Tvivl om. Jeg ved godt, at det ærede Medlem har en anden Opfattelse i saa Henseende, men jeg tror ikke, den er rigtig — trods al min Respekt for det ærede Medlems Viden og Forstaaelse af saadanne Forhold. Jeg mener afgjort, at det er et Tab for Landet, at dets Ungdom rejser ud for at blive ude i det fremmede, vel at mærke, naar Samfundsforholdene her hjemme er saadanne, at der virkelig er Brug for den Ungdom, der er Tale om. Men naar det er saadan, at der gaar Tusinder af arbejdsløse, som ikke kan finde Beskæftigelse, forstaar man, at Udvandrings-trangen bliver stærk, og saa mener jeg ogsaa, det er Samfundets Opgave, ja, Samfundets Pligt at hjælpe Udvandrelystne til Rette, saadan at de kan finde de bedst mulige Arbejdspladser og de bedst mulige Arbejdsforhold, og saadan at de er bedst muligt rustet til at tage Kampen op derude i det fremmede. Det er jo det, der bliver Udvandringskommissærens Opgave gennem Samarbejde med vor Repræsentation i Udlandet og med Udenrigsministeriet, en Opgave, der er af den allerstørste Betydning.

Der er jo imidlertid ogsaa en Ungdom, som vandrer ud til det fremmede ikke for at blive derude, men for at dygtiggøre sig og vende hjem igen til Danmark. Og medens det efter min Mening er et Tab, at unge